

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/159/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312214274
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1312214274.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou Beatou Farkašovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.
Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na Okresný súd Bratislava III dňa 27.09.2012 a vedeným pod sp. zn. 21C 159/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi náhrady škody vo výške 175,- eur, titulom nesprávneho úradného postupu, ako aj nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur. Žalobný návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok a to z dôvodu nerešpektovania zmluvného dojednania a zákonných ustanovení zo strany dlžníka P. B., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo, a to: EX 459/2004. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením si záväzkov dlžníka vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere č. 5130135. Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud svojej pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, podal na súd dňa 20.09.2010 v exekučnej veci vedenej na súde pod sp. zn. 35 Er 1402/2004 návrh na zmenu exekútora. Exekučný súd o predmetnom návrhu nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, t.j. 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, keď v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora tento pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ v konaní vedenom pod sp. zn. 21C 159/2012 uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to majetkovú škodu predstavujúcu účelne vynaložené náklady spojené so správou pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov vo výške 70,-eur, s udržiavaním a správou informačného systému vo výške 40,-eur, s administráciou listín a komunikáciou s pôvodným exekútorom vo výške 50,-eur a s administratívnym spracovaním textov adresovaných exekučnému súdu, poštovným a s telekomunikačnými výdajmi spojenými s urgenciami a kontrolou stavu konania vo výške 15,-eur, t.j. celkovo vo výške 175,-eur. Navrhovateľ si zároveň uplatnil v predmetnom konaní náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, keď exekučný súd vystavil navrhovateľa neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora, riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčnej povinného. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou

a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, keď vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa, ale aj na strane jeho majiteľov. Pri určovaní nemajetkovej ujmy navrhovateľ vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom (s poukazom na možnú analógiu), podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačeným prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si navrhovateľ v konaní uplatnil sumu 331,92 eur, za nečinnosť exekučného súdu. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu v súlade s uvedenou doktrínou.

Navrhovateľ v žalobnom návrhu zároveň namietal predpojatosť Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním (nesprávnym úradným postupom) spôsobil vznik škody na strane navrhovateľa a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Žalobný návrh bol predložený Krajskému súdu v Bratislave vo veci rozhodnutia o námietke zaujatosti zo strany navrhovateľa, pričom nadriadený súd rozhodol tak, že námietke nebolo vyhovené uznesením zo dňa 26.10.2012, č. k. 5NcC 262/2012-14, právoplatné dňa 6.03.2013.

Odporca v rámci vyjadrenia sa k návrhu, ktoré bolo doručené súdu dňa 18.02.2014 navrhol žalobný návrh zamietnuť ako právne neopodstatnený, z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Odporca poukázal na zmätočnosť podania, keď v jednotlivých žalobných návrhoch sa vyskytujú viaceré nedostatky napr. zmätočne označení povinní, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručení podaní na súd. Taktiež poukázal na to, že celú dôkaznú povinnosť navrhovateľ prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Čo sa týka uvádzaných prietahov v konaní, odporca poukázal, že navrhovateľ neuvádza ktoré kroky podnikol na ich odstránenie, pričom odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Podľa odporcu prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 mu boli doručené dňa 23.04.2012, pričom žalobný návrh bol už dňa 27.09.2012 doručený okresnému súdu. Odporca mal za to, že ide o predčasne uplatnený nárok. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote odporca uviedol, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného. V praxi je zaužívaný model, podľa ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému na vyjadrenie a na vyčíslenie doterajších trov konania, pričom súd v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Odporca pripúšťa, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu. V prípadoch ak exekučný súd nekonal o návrhoch navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušeniu práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. Ak navrhovateľ tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. Podľa názoru odporcu

efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmavať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmavať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Navrhovateľ vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívali v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov t.j. v celkovej sume 175,-eur. Požadované paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti považuje odporca za nesprávne a účelové. Odporca nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu, tak ako bola uplatnená, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik a ani výšku škody. K uplatnenej nemajetkovej ujme odporca uviedol, že navrhovateľ v návrhu poukazuje na viacero ústavných nálezov, kde Ústavný súd rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy. Poskytovaná výška finančného zadosťučinenia nie je automatická, táto podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu. Je nesprávne vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur za každý rok prieťahov, nakoľko každé prípadové okolnosti sú osobitné. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pričom navrhovateľom uvádzané pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keď náhradu škody si uplatňuje právnická osoba. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené.

Navrhovateľ elektronickým podaním doručeným súdu dňa 28.02.2014 navrhol konanie prerušiť podľa ust. § 109 ods. 1, písm. b/, ods. 2, písm. c/ O.s.p. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorú podal navrhovateľ na Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle článku 127 Ústavy Slovenskej republiky, a ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, pričom dôsledkom rozhodnutia o tejto ústavnej sťažnosti bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci nevyhlásenia sudcu povereného pojednávaním veci. Súčasne navrhovateľ elektronickým podaním taktiež doručeným súdu dňa 28.02.2014 navrhol konanie prerušiť podľa § 109 ods. 2, písm. c/ O.s.p. aj z dôvodu, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie budú Súdnu dvoru Európskej únie predložené prejudiciálne otázky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa v predmetnom konaní a konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené.

Súd uznesením zo dňa 7.04.2014, č. k. 21C 159/2012-77 návrh navrhovateľa na prerušenie konania sp. zn. 21C/159/2012 do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu vo veci vylúčenia sudcu povereného pojednávaním veci zamietol. Zároveň súd predmetným uznesením návrh navrhovateľa na prerušenie konania sp. zn. 21C/159/2012 do právoplatného rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 taktiež zamietol. Proti uzneseniu zo dňa 7.04.2014, č. k. 21C 159/2012-77 podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie dňa 24.03.2014 o ktorom Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozhodol uznesením zo dňa 19.12.2014, č. k. 14Co/503/2014-120, IČS: 1312214274, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Predmetné uznesenie súdu I. stupňa nadobudlo právoplatnosť dňa 4.02.2015 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.12.2014, č. k. 14Co/503/2014-120, IČS: 1312214274.

Navrhovateľ dňa 9.04.2015 opätovne podal na súd identické návrhy na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1, písm. b/, ods. 2, písm. c/ O.s.p. ako boli návrhy na prerušenie konania, ktoré boli doručené tunajšiemu súdu dňa 28.02.2014, pričom o predmetných návrhoch zo dňa 9.04.2015 súd uznesením zo dňa 17.04.2015, č. k. 21C 159/2012-156, IČS: 1312214274 rozhodol tak, že tieto návrhy navrhovateľa na prerušenie konania opätovne zamietol z tých istých dôvodov ako sú uvedené v uznesení zo dňa 7.04.2014, č. k. 21C 159/2012-77.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 11.12.2015, na ktoré sa navrhovateľ a jeho právny zástupca nedostavili, doručenie predvolania mali riadne vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili,

pojednávaniu nežiadali odročiť. Odporca sa na pojednávanie taktiež nedostavil, svoju neúčast' na pojednávaní taktiež neospravedlnil. Súd konštatoval, že sú splnené zákonné podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. na prejednanie a rozhodnutie veci v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu navrhovateľa, a to na základe listinných dôkazov, ktoré sú obsahom súdneho spisu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom, ako aj s ďalšími podaniami navrhovateľa, písomným vyjadrením odporcu zo dňa 17.02.2014, obsahom pripojeného exekučného spisu, listom Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb/D/2010 1360, článkom z internetového portálu www.sme.sk <<http://www.sme.sk/>>, a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou s ručením obmedzením, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a je registrovaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddiele: Sro, vložka číslo: 23636/B. V spore je aktívne legitimovaným subjektom na podanie návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pretože bol účastníkom exekučného konania, v ktorom došlo k tvrdenému porušeniu jeho práv a k tvrdenému vzniku škody (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Podľa § 9 ods. 1, prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pasívne legitimovaným subjektom je teda Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR. Navrhovateľ správne označil pasívne legitimovaný subjekt v tomto konaní, t.j. odporcu.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 35Er 1402/2004 súd zistil nasledovné skutočnosti:

Navrhovateľ ako oprávnený podal dňa 4.10.2004 na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana so sídlom v Žiline návrh na vykonanie exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 459/2004. Dňa 20.10.2004 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená spisová značka 35Er 1402/2004. Dňa 22.11.2004 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Rišianovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 033119 na základe vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 23Cb 156/02-39 zo dňa 31.03.2004 vydaného Okresným súdom Bratislava III, ktorým povinného P. B., nar. XX.XX.XXXX, zaviazal na zaplatenie istiny vo výške 18.590,- Sk (617,07 eur) s úrokom z omeškania 0,25 % denne od 22.01.2002 do zaplatenia, 925,- Sk (30,70 eur) trov konania, 1.450,- Sk (48,13 eur) trov exekučného konania a trov exekúcie. Dňa 20.09.2010 oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora. Písomným podaním doručeným dňa 7.03.2011 na exekučný súd súdny exekútor JUDr. Jozef Rišian si uplatnil náhradu trov exekúcie vo výške 247,22 eur, ktorých písomnú špecifikáciu pripojil k predmetnému podaniu. Uznesením č. k. 35Er 1402/2004-18 zo dňa 12.04.2011 súd návrhu oprávneného o zmenu súdneho exekútora vyhovel tak, že vykonaním súdnej exekúcie vedenej pôvodne u JUDr. Jozefa Rišiana pod sp. zn. EX 459/2004 a na súde pod sp. zn. 35Er 1402/2004 poveruje súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, ktorému sa vec postupuje na ďalšie konanie, s tým, že pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Rišianovi súd určil náhradu trov exekúcie vo výške 247,22 eur. Predmetné rozhodnutie nadobudlo v časti zmeny súdneho exekútora a v časti trov exekúcie právoplatnosť dňa 21.5.2011.

Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014, zo dňa 17.01.2014 vypracovaného znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave súd zistil, že predmetom znaleckého posudku bolo posúdenie činnosti a ich ekonomickej náročnosti spojených s vymáhaním pohľadávok navrhovateľa ako aj činností, ktoré boli uskutočňované v súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučných okresných súdov Slovenskej republiky, keď tieto neskoro rozhodli resp. nerozhodli o žiadosti o nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie, neskoro rozhodli resp. nerozhodli o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a neskoro rozhodli resp. nerozhodli o žiadosti o zmenu exekútora, s tým, že znalecký ústav sa nezaoberal majetkovou škodou, vzniklou navrhovateľovi v súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Súd na predmetný znalecký posudok neprihliadal, nakoľko tento nebol vypracovaný na danú prejednávajúcu vec, keď navyše ani nevypovedá o skutočnej výške škody, ktorá mala údajne navrhovateľovi v predmetných exekučných konaniach navrhovateľovi vzniknúť. V danom prípade sa jedná len o všeobecný znalecký posudok bez bližšej špecifikácie konania, pričom znalci sa zaoberali len priemernými výškami údajnej škody na súdoch v rámci celej Slovenskej republiky bez bližšej špecifikácie ku konkrétnym konaniam.

Podľa § 44 ods. 5 zákona č. 233/1995 Exekučný poriadok (v rozhodnom období), ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005. Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 31.12.2012), ďalej len cit. zákon, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 pís. a/ bod 1, cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadost'uchinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 pís. a/b/c/, d/ cit. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v exekučnej veci vedenej na tunajšom súde, a to konkrétne v exekučnej veci oprávneného (navrhovateľa), proti povinnému P. B., nar. XX.XX.XXXX, vedenej pred tunajším súdom pod sp. zn. 35Er 1402/2004 rozhodol súd o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora doručeného súdu dňa 20.09.2010, uznesením č. k. 35Er 1402/2004-18 zo dňa 12.04.2011.

Predpokladom objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom musia byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky a/ nesprávny úradný postup, b/ existencia majetkovej ujmy resp. nemajetkovej ujmy, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Ad a/ nesprávnym úradným postupom sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom

chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení, súd v rozhodnom období nebol viazaný lehotou na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekúcie a to s poukazom na § 44 ods. 5 v spojení s § 238 ods. 1,2 Exekučného poriadku, podľa ktorého ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Záverom súd udáva, že sa stotožňuje s vyjadrením odporcu, že v danom konaní súd nie je oprávnený skúmať tzv. prieťahy v konaní, keď na ich preskúmanie je oprávnený len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti alebo predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy.

Ad b/ v prípade existencie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy ako ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti štátu za škodu má súd za to, že v prípade vzniku škody je možné uhradiť iba skutočnú škodu a ušlý zisk, na preukázanie ktorých je povinný navrhovateľ. Navrhovateľ neprodukoval žiaden dôkaz resp. dôkazy preukazujúce vznik majetkovej ujmy a jej výšku, taktiež tento nijakým spôsobom nepreukázal, že práve v období od podania návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o tomto návrhu mu vznikla škoda vo výške 175,-eur. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Nedodržanie zákonnej lehoty samo o sebe nezakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, pričom tu platí povinnosť preukázania nemajetkovej ujmy, pretože okolnosť nedodržania zákonnej lehoty, bez osvedčenia skutočností preukazujúcich dopad nesprávneho úradného postupu, jeho vplyvu, následkov na navrhovateľa v rôznych oblastiach pôsobenia, nemá za následok vznik nároku na nemajetkovú ujmu. Navrhovateľ v návrhu poukázal, že zbytočnými a právne nezdôvodniteľným časovým omeškaním v rozhodovaní exekučného súdu mu bol spôsobený s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, pričom vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu mu spôsobila hospodársku stratu. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia mala ovplyvniť ďalšie podnikateľské postupy a spôsobiť neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Súd nemohol navrhovateľovi priznať požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur, zdôvodnenie ktorej sa pohybovalo len v rovine hypotetických tvrdení, keď tento nijakým spôsobom bližšie nešpecifikoval, nekonkretizoval aké konkrétne podnikateľské aktivity a konkrétne podnikateľské plány boli nezákonným rozhodnutím ovplyvnené a v akom rozsahu. Súd nemohol akceptovať navrhovateľom paušalizovanú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 663,88 eur za rok prieťahov, keďže je potrebné prihliadať na význam sporu navrhovateľa, a to najmä pri právnických osobách, kde je nutné zohľadniť podnikateľskú činnosť tej - ktorej osoby.

Ad c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodou a nesprávnym úradným postupom ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku. Navrhovateľ ani v tomto prípade neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je existencia priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy.

Nakoľko navrhovateľ nesplnil dôkaznú povinnosť, riadne nepreukázal uplatnený nárok, nepreukázal kumulatívne splnenie zákonných predpokladov spájajúcich vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., s poukazom na úspech odporcu v konaní, nakoľko však tomuto žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.